Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 2. 2022, sp. zn. 27 Cdo 1510/2021, ECLI:CZ:NS:2022:27.CDO.1510.2021.1

Číslo: 21/2023

Právní věta:

Subjektivní lhůta k podání návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí valné hromady honebního společenstva počíná členu honebního společenstva běžet od okamžiku, kdy se o obsahu rozhodnutí valné hromady dozvěděl nebo musel dozvědět, bez ohledu na to, zda valná hromada byla svolána v souladu se zákonem nebo stanovami.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 02.02.2022

Spisová značka: 27 Cdo 1510/2021

Číslo rozhodnutí: 21

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Usnesení valné hromady (neplatnost) [Valná hromada]

Předpisy: § 22 odst. 8 zákona č. 449/2001 Sb.
§ 4 odst. 2 o. z.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Dotčená rozhodnutí:

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 7. 2018, sp. zn. 29 Cdo 3307/2016, uveřejněné pod číslem 87/2019 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 11. 2015, sp. zn. 29 Cdo 4235/2013, uveřejněné pod číslem 10/2017 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 11. 2005, sp. zn. 28 Cdo 1018/2005

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 11. 2020, sp. zn. 27 Cdo 458/2019

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 9. 2018, sp. zn. 29 Cdo 5859/2016

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 12. 2019, sp. zn. 27 Cdo 787/2018

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 6. 2021, sp. zn. 27 Cdo 3585/2019

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 6. 2005, sp. zn. 29 Odo 442/2004

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 5. 2008, sp. zn. 29 Odo 1400/2006

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 11. 2009, sp. zn. 29 Cdo 4089/2009

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 2. 2011, sp. zn. 29 Cdo 4820/2010

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 4. 2015, sp. zn. 29 Cdo 1265/2014

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 6. 2018, sp. zn. 27 Cdo 1725/2017

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 11. 2019, sp. zn. 27 Cdo 1407/2019

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 5. 2020, sp. zn. 27 Cdo 3973/2018

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. 11. 2006, sp. zn. 28 Cdo 1579/2005

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 9. 2015, sp. zn. 28 Cdo 1283/2014

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 6. 10. 2015, sp. zn. 28 Cdo 5299/2014

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. 28 Cdo 5249/2015

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. 10. 2013, sp. zn. 28 Cdo 871/2013

Usnesení Ústavního soudu ze dne 4. 5. 2021, sp. zn. I. ÚS 1018/21

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud zamítl dovolání navrhovatele proti usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 3. 2. 2021, sp. zn. 8 Cmo 162/2020.

I.
Dosavadní průběh řízení

1. Navrhovatel se svým návrhem (doručeným Krajskému soudu v Ostravě-pobočce v Olomouci 21. 5. 2020) domáhá, aby soud vyslovil neplatnost usnesení, kterými valná hromada Honebního společenstva M., (dále jen „společenstvo“) konaná dne 21. 2. 2020 (dále jen „valná hromada“) rozhodla o:

[1] „změně stanov v čl. 8 odst. 1 v počtu členů výboru, kdy společenstvo bude volit vždy starostu, místostarostu a 5 dalších členů honebního výboru.“,

[2] odvolání navrhovatele z funkce starosty společenstva a J. H. z funkce člena honebního výboru,

[3] volbě J. R. do funkce starostky společenstva a J. B. (dále jen „J. B.“), J. P., J. K. a V. Š. do funkcí členů výboru společenstva,

[4] „uložení povinností honebnímu starostovi do 14 dnů, nejpozději do 3 týdnů, svolat honební výbor, písemně vyzvat navrhovatele, aby se dostavil na honební výbor a předal vše novému starostovi, svolal valnou hromadu dle stanov společenstva v horizontu jednoho roku, dále o uložení povinností honebnímu výboru projednat a zpracovat návrh nového znění stanov, aby

byly stanovy v souladu se zákonem, prověřit smlouvy o nájmu společenstevní honitby, kontrolovat jednotlivé tiskopisy mysliveckého výkaznictví a plánů hospodaření dle zákona o myslivosti“

(dále jen „napadená usnesení“).

2. Soud prvního stupně usnesením ze dne 5. 8. 2020, č. j. 30 Cm 69/2020-237, vyslovil neplatnost napadených usnesení (výrok I.) a uložil společenstvu zaplatit navrhovateli na nákladech řízení 16.698 Kč (výrok II.).

3. Soud prvního stupně vyšel z toho, že:

[1] Navrhovatel je členem společenstva a byl jeho starostou do 21. 2. 2020.

[2] Místostarostou společenstva je J. M. (dále jen „J. M.“).

[3] Navrhovatel dne 10. 1. 2020 pověřil J. M. ke svolání valné hromady.

[4] Podle stanov společenstva účinných od 22. 2. 2013 „se valná hromada společenstva svolává minimálně 2x za 10 let (vždy 1x po pěti letech), valná hromada se svolává obecním rozhlasem 15 až 20 dnů před jejím konáním a opakovaně 5 až 7 dnů před jejím konáním“.

[5] Na žádost J. B. bylo dne 12. 2. 2020 vyhlášeno v místním rozhlase v M., že „dne 21. 2. 2020 od 16:00 proběhne valná hromada společenstva M. v pohostinství u Á. a D., v M.“.

[6] Na žádost navrhovatele bylo dne 19. 2. 2020 vyhlášeno v místním rozhlase v M., že „se původně plánovaná valná hromada na den 21. 2. 2020 od 16:00 nekoná“.

[7] Na žádost J. B. bylo dne 20. 2. 2020 opětovně vyhlášeno v místním rozhlase v M., že „dne 21. 2. 2020 od 16:00 proběhne valná hromada honebního společenstva M. v pohostinství u Á. a D. v M.“.

[8] „J. M. se po hlášení v obecním rozhlase o konání valné hromady dozvěděl, že navrhovatel chce valnou hromadu zrušit.“

[9] Dne 21. 2. 2020 se konala valná hromada, která přijala napadená usnesení.

[10] Navrhovatel dne 24. 2. 2020 vyhotovil přípis adresovaný Městskému úřadu Litovel, odboru životního prostředí, ve kterém uvádí, že „místostarosta svolal na den 21. 2. 2020 valnou hromadu honebního společenstva“ a „změny ve výboru honebního společenstva provedené na valné hromadě považuje za neplatné“.

[11] Navrhovatel se o napadených usneseních dozvěděl dne 15. 5. 2020 z kopie zápisu o jednání valné hromady.

4. Při posuzování důvodnosti návrhu soud prvního stupně nejprve konstatoval, že účastníci řízení jsou věcně legitimováni, neboť navrhovatel je členem společenstva a jeho návrh „směřuje proti honebnímu společenstvu“. Lhůty pro podání návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí valné hromady podle § 22 odst. 8 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti (dále jen „zákon o myslivosti“), byly podle soudu – s ohledem na to, že se valná hromada konala 21. 2. 2020 a že se navrhovatel dozvěděl o napadených usneseních 15. 5. 2020 – zachovány, a navrhovatel podal návrh včas.

5. Soud dále uvedl, že navrhovatel, jako honební starosta, dne 19. 2. 2020 valnou hromadu hlášením

v místním rozhlase „platně“ odvolal. K následnému svolání valné hromady „pak nedošlo“, neboť jiná osoba než honební starosta nemohla valnou hromadu svolat. Pověření ke svolání valné hromady, které navrhovatel udělil J. M., totiž podle soudu zaniklo okamžikem, kdy se J. M. dozvěděl, že navrhovatel „chce valnou hromadu zrušit“. K postupu podle § 22 odst. 1 zákona o myslivosti nebyly splněny podmínky, protože honební starosta nebyl nečinný.

6. Na základě těchto úvah dospěl soud prvního stupně k závěru, že valná hromada nebyla svolána v souladu se zákonem, pročež jsou napadená usnesení neplatná.

7. K odvolání navrhovatele i společenstva Vrchní soud v Olomouci usnesením ze dne 3. 2. 2021, č. j. 8 Cmo 162/2020-291, změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že návrh na vyslovení neplatnosti napadených usnesení zamítl (první výrok), rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (před soudem prvního stupně) [druhý výrok], a uložil navrhovateli nahradit společenstvu náklady odvolacího řízení ve výši 14.342 Kč (třetí výrok).

8. Odvolací soud po doplnění dokazování vyšel z toho, že navrhovateli byl obsah napadených usnesení znám již od 22. 2. 2020.

9. Na základě takto zjištěného skutkového stavu odvolací soud uzavřel, že subjektivní prekluzivní lhůta k podání návrhu na vyslovení neplatnosti napadených usnesení navrhovateli marně uplynula ještě před podáním návrhu.

10. K námitce navrhovatele odvolací soud dovodil, že „nelze bez dalšího aplikovat v této věci“ závěry formulované Nejvyšším soudem v rozsudku ze dne 22. 11. 2006, sp. zn. 28 Cdo 1579/2005, poněvadž Nejvyšší soud v uvedeném rozhodnutí vycházel z odlišného skutkového stavu. Na rozdíl od řízení vedeného pod sp. zn. 28 Cdo 1579/2005 bylo totiž v projednávané věci zjištěno, že „navrhovatel o termínu konání valné hromady prokazatelně věděl, pouze se této valné hromady rozhodl neúčastnit“.

11. Odvolací soud odmítl i názor navrhovatele, podle něhož subjektivní lhůta k podání návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí valné hromady počíná běžet nejdříve okamžikem, kdy byl vyhotoven řádný zápis z jednání valné hromady. Tento závěr (vyslovený dle názoru navrhovatele Nejvyšším soudem v rozsudku ze dne 20. 10. 2010, sp. zn. 28 Cdo 2908/2010), byl podle odvolacího soudu překonán, „a to zejména s ohledem na rekodifikaci soukromého práva a na současnou ustálenou judikaturu ve věcech korporátního práva řešící totožné otázky“.

12. Odkazuje na § 545 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „občanský zákoník“ nebo „o. z.“), a § 45 odst. 5 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákona o obchodních korporacích; dále jen „z. o. k.“) – odvolací soud konstatoval, že „rozhodnutí nejvyššího orgánu obchodní korporace je právním jednáním, které se stává perfektním okamžikem jeho přijetí. (…) vůči třetím osobám působí rozhodnutí orgánu obchodní korporace od okamžiku, kdy se o něm dozvěděly nebo dozvědět mohly“. V této souvislosti odkázal i na závěry Nejvyššího soudu (vyslovené v usnesení ze dne 27. 9. 2011, sp. zn. 29 Cdo 585/2010, a v rozsudku ze dne 10. 3. 2020, sp. zn. 27 Cdo 4108/2018), podle nichž vady zápisu z jednání samy o sobě neodůvodňují vyslovení neplatnosti rozhodnutí valné hromady. Z nich vyvodil, že vady zápisu nemají vliv na počátek běhu subjektivní lhůty, a uzavřel, že popsané závěry se uplatní i v řízení o vyslovení neplatnosti rozhodnutí valné hromady honebního společenstva, když „není žádného rozumného důvodu se odchýlit (…) a vytvářet tak nedůvodnou dvoukolejnost v daných řízeních“.

II.
Dovolání a vyjádření k němu

13. Proti usnesení odvolacího soudu podal navrhovatel dovolání, jehož přípustnost opírá o § 237

zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), maje za to, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázek hmotného práva, při jejichž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu, a sice (posuzováno podle obsahu) zda:

> [1] v situaci, kdy valná hromada honebního společenstva nebyla svolána v souladu se zákonem, běží patnáctidenní lhůta k podání návrhu na vyslovení neplatnosti valnou hromadou přijatých rozhodnutí od okamžiku, kdy se člen honebního společenstva o rozhodnutí valné hromady dozvěděl.
>
> [2] členu honebního společenstva, který se neúčastnil valné hromady, počíná lhůta k podání návrhu na vyslovení neplatnosti valnou hromadou přijatých rozhodnutí běžet od okamžiku, kdy mu je doručen zápis z jejího jednání.

14. Dovolatel namítá, že napadené usnesení odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci (uplatňuje dovolací důvod podle § 241a odst. 1 o. s. ř.), a navrhuje, aby je Nejvyšší soud zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

15. Prostřednictvím první z dovolacích otázek dovolatel poukazuje na to, že ve vztahu k určení počátku (subjektivní) prekluzivní lhůty k podání návrhu na vyslovení neplatnosti napadených usnesení odvolací soud „měl zohlednit skutečnosti vypovídající o neregulérnosti celého svolávání valné hromady“. Tu podle něj „svolávala neoprávněná osoba, opakovaně došlo k nezákonnému svolávání a samotné vyhlášení pozvánky odporovalo § 22 odst. 2 zákona o myslivosti, když v rozhlase vyhlášená pozvánka nesplňovala zákonem požadované náležitosti – chyběl program jednání valné hromady“. Jelikož tak odvolací soud neučinil, má dovolatel napadené rozhodnutí odvolacího soudu za rozporné se závěry rozsudků Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 1579/2005, a ze dne 29. 9. 2015, sp. zn. 28 Cdo 1283/2014.

16. Ke druhé z dovolacích otázek dovolatel s odkazem na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 2908/2010, uvádí, že „jestliže (…) prekluzivní lhůta k podání návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí valné hromady honebního společenstva neběží, jestliže zápis z valné hromady neobsahuje všechny náležitosti, tím spíše (*argumentum a minori ad maius*) navrhovateli taková lhůta nemůže začít plynout v situaci, kdy samotný zápis doposud ani neobdržel a napadnuté valné hromady se ani neúčastnil“.

17. Dovolatel se domnívá, že (subjektivní) prekluzivní lhůta k podání návrhu na vyslovení neplatnosti napadených usnesení mu začala běžet nejdříve 15. 5. 2020, a návrh tak podal včas.

18. Společenstvo se k dovolání nevyjádřilo.

III.
Přípustnost dovolání

19. Rozhodné znění občanského soudního řádu pro dovolací řízení (v aktuálním znění) se podává (s přihlédnutím k době vydání napadeného rozhodnutí) z bodu 2., článku II, části první zákona č. 296/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

20. Dovolání bylo podáno včas, osobou splňující podmínku podle § 241 odst. 2 písm. a) o. s. ř.; dovolací soud se proto zabýval jeho přípustností.

21. Podle § 236 odst. 1 o. s. ř. lze dovoláním napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští.

22. Podle § 237 o. s. ř. je (není-li stanoveno jinak) dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

23. Dovolání je podle § 237 o. s. ř. přípustné pro řešení první dovolatelem formulované otázky počátku běhu subjektivní lhůty k podání návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí valné hromady honebního společenstva podle § 22 odst. 8 zákona o myslivosti, která v rozhodovací praxi dovolacího soudu – v režimu právní úpravy účinné od 1. 1. 2014 – dosud nebyla vyřešena.

IV.
Důvodnost dovolání

a) Použité právní předpisy

24. Podle § 22 odst. 8 zákona o myslivosti považuje-li člen honebního společenstva rozhodnutí valné hromady za nezákonné nebo odporující stanovám, může se do 15 dnů ode dne, kdy se o rozhodnutí dozvěděl, nejpozději však do 3 měsíců od konání valné hromady, domáhat, aby soud vyslovil neplatnost rozhodnutí valné hromady, jinak jeho právo zaniká; toto platí obdobně i pro rozhodnutí přijaté podle odstavce 7.

25. Podle § 4 odst. 2 o. z. činí-li právní řád určitý následek závislým na něčí vědomosti, má se na mysli vědomost, jakou si důvodně osvojí osoba případu znalá při zvážení okolností, které jí musely být v jejím postavení zřejmé. To platí obdobně, pokud právní řád spojuje určitý následek s existencí pochybnosti.

b) K objektivizujícímu prvku počátku běhu subjektivní lhůty pro uplatnění práva domáhat se vyslovení neplatnosti rozhodnutí valné hromady

26. Právní úprava řízení o vyslovení neplatnosti rozhodnutí valné hromady honebního společenstva obsažená v § 22 odst. 8 zákona o myslivosti je v nezměněném znění účinná od 1. 7. 2002, tj. od počátku účinnosti zákona o myslivosti.

27. Dne 1. 1. 2014 – v rámci rekodifikace soukromého práva – vstoupil v účinnost občanský zákoník, který v § 4 odst. 2 (mimo jiné) upravil výklad pojmu „vědomost“ v případech, kdy zákon s touto vědomostí spojuje určitý následek. Toto ustanovení je uplatnitelné v celém právním řádu [srov. v literatuře např. Melzer, F., Tégl, P. In: Melzer, F., Tégl, P. a kol. Občanský zákoník I (§ 1-117). Velký komentář. Praha: Leges, 2013, § 4, marg. č. 13]. Uplatní se tedy i při výkladu počátku běhu subjektivní lhůty k podání návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí valné hromady honebního společenstva.

28. Přijetím občanského zákoníku tak s účinností od 1. 1. 2014 došlo k (nepřímé) změně právní úpravy obsažené v § 22 odst. 8 zákona o myslivosti právě co do určení okamžiku počátku běhu subjektivní lhůty k podání návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí valné hromady honebního společenstva, neboť subjektivní hledisko úprava § 4 odst. 2 o. z. doplnila o objektivizující prvek (viz Melzer, F., Tégl, P. In: Melzer, F., Tégl, P. a kol., op. cit., § 4, marg. č. 8). Od 1. 1. 2014 proto při výkladu počátku běhu subjektivní lhůty nelze vycházet ze závěrů dosavadní judikatury Nejvyššího soudu k § 22 odst. 8 zákona o myslivosti, přijaté v režimu právní úpravy účinné do 31. 12. 2013, podle níž se úvaha soudu měla odvíjet od náležitého zjištění (toliko) „subjektivního prvku vědomosti člena o konání valné hromady“ (k tomu viz například dovolatelem citované rozsudky sp. zn. 28 Cdo

1579/2005, a sp. zn. 28 Cdo 1283/2014).

29. S účinností od 1. 1. 2014 tak počíná subjektivní lhůta k podání návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí valné hromady honebního společenstva běžet (v závislosti na tom, která z těchto dvou skutečností nastane dříve) buď od okamžiku, kdy se člen o rozhodnutí (skutečně) dozvěděl (§ 22 odst. 8 zákona o myslivosti), anebo od okamžiku, kdy by si vědomost o dotčeném rozhodnutí valné hromady honebního společenství osvojila osoba případu znalá při zvážení okolností podle § 4 odst. 2 o. z.

c) K dopadům vad svolávání na počátek běhu subjektivní lhůty pro uplatnění práva domáhat se vyslovení neplatnosti rozhodnutí valné hromady

30. S ohledem na výklad předestíraný dovolatelem se Nejvyšší soud zabýval otázkou, zda smysl a účel právní úpravy vyžaduje, aby osobám oprávněným napadat rozhodnutí valné hromady honebního společenstva (bez ohledu na jejich vědomost o rozhodnutích valné hromady) subjektivní lhůta podle § 22 odst. 8 zákona o myslivosti nepočala běžet v situaci, kdy valná hromada není svolána v souladu se zákonem nebo stanovami.

31. Z ústavního principu spolkové autonomie (viz čl. 20 Listiny základních práv a svobod) vyplývá (mimo jiné) i zásada minimalizace zásahů, podle níž může soud zasahovat do vnitřních poměrů soukromé právnické osoby jen v zákonem stanovených případech a za zákonem stanovených podmínek (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. 28 Cdo 5249/2015, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 11. 2020, sp. zn. 27 Cdo 458/2019, nebo ze dne 29. 6. 2021, sp. zn. 27 Cdo 3585/2019, a ve vztahu k obchodním korporacím srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 6. 2005, sp. zn. 29 Odo 442/2004, či ze dne 25. 11. 2015, sp. zn. 29 Cdo 4235/2013, uveřejněné pod číslem 10/2017 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

32. Zásada minimalizace zásahů, která je obecným pravidlem dopadajícím do poměrů všech soukromých právnických osob (včetně honebních společenstev), se projevuje i v právní úpravě podmínek, za nichž může být rozhodnutí orgánu právnické osoby přezkoumáno soudem.

33. Ve vztahu k účelu řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady obchodních korporací Nejvyšší soud již dříve vyložil, že „účel právní úpravy řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti je dvojí. Jednak poskytuje ochranu individuálním právům osob oprávněných domáhat se vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady a jednak je zákonem předvídaným nástrojem obecné ochrany zákonnosti ve vnitřních poměrech společnosti, resp. souladu těchto vnitřních poměrů s autonomní úpravou provedenou“ v zakladatelském právním jednání, „a to s ohledem na širší kontext ochrany společnosti, resp. všech osob oprávněných takový návrh podat, jakož i dalších osob, jež mohou být těmito vnitřními poměry dotčeny“.

34. Srov. v poměrech obchodních korporací usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 12. 2019, sp. zn. 27 Cdo 787/2018, usnesení Ústavního soudu ze dne 4. 5. 2021, sp. zn. I. ÚS 1018/21, a v režimu právní úpravy účinné do 31. 12. 2013 usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 5. 2008, sp. zn. 29 Odo 1400/2006, ze dne 24. 11. 2009, sp. zn. 29 Cdo 4089/2009, nebo ze dne 23. 2. 2011, sp. zn. 29 Cdo 4820/2010, ze dne 28. 4. 2015, sp. zn. 29 Cdo 1265/2014.

35. Tyto závěry se přiměřeně uplatní i ve vztahu k účelu řízení o vyslovení neplatnosti rozhodnutí valné hromady honebního společenstva [k použití právní úpravy přezkumu platnosti rozhodnutí spolků v poměrech honebních společenstev obecně viz například Hrabánek, D. In: Petrov, J., Výtisk, M., Beran, V. a kol. Občanský zákoník. Komentář. 2. vyd. Praha, C. H. Beck, 2019, § 258, marg. č. 1; Ruban, R. In: Lavický, P. a kol. Občanský zákoník I (§ 1-302). Komentář. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2022, § 258, marg. č. 4].

36. S ohledem na právě uvedený účel úpravy řízení o vyslovení neplatnosti rozhodnutí valné hromady honebního společenstva – viz odst. [34] – lze přijmout pouze takový výklad, jenž při primárním uplatnění zásady minimalizace zásahů umožní – v nezbytném rozsahu – ochranu individuálních práv osob oprávněných dovolávat se neplatnosti rozhodnutí valné hromady honebního společenstva.

37. Nejvyšší soud si je vědom toho, že nebyla-li valná hromada honebního společenstva svolána v souladu se zákonem nebo stanovami, může mít tato skutečnost dopad do (objektivní) možnosti osob domáhat se neplatnosti rozhodnutí přijatých na valné hromadě (a vedle toho může být i důvodem pro vyslovení neplatnosti rozhodnutí valné hromady; srov. v poměrech obchodních korporací usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 6. 2018, sp. zn. 27 Cdo 1725/2017, ze dne 20. 11. 2019, sp. zn. 27 Cdo 1407/2019, či ze dne 26. 5. 2020, sp. zn. 27 Cdo 3973/2018). Nebyl-li například člen honebního společenstva v souladu s § 22 odst. 2 zákona o myslivosti vyrozuměn o konání a pořadu jednání valné hromady, bude přinejmenším omezena jeho možnost (informovaně) se účastnit valné hromady, a tedy i dozvědět se o rozhodnutích přijatých valnou hromadou.

38. Tato omezení nicméně nemají za následek, že by uplatnění práva dovolávat se neplatnosti rozhodnutí valné hromady honebního společenstva v subjektivní lhůtě bylo vyloučeno. Právě v takových situacích bude totiž skutečnost, že valná hromada nebyla svolána v souladu se zákonem nebo stanovami zohledněna v úvaze o tom, kdy se člen honebního společenstva o rozhodnutí valné hromady ve smyslu § 22 odst. 8 zákona o myslivosti dozvěděl, případně – s ohledem na objektivizující prvek vymezený v § 4 odst. 2 o. z. – musel dozvědět.

39. Důvod pro výklad předestíraný dovolatelem, jenž by odporoval výslovnému znění § 22 odst. 8 zákona o myslivosti, tedy ze smyslu a účelu tohoto ustanovení nevyplývá (srov. § 2 odst. 2 o. z.).

40. Nejvyšší soud proto uzavírá, že subjektivní lhůta k podání návrhu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí valné hromady honebního společenstva počíná členu honebního společenstva běžet od okamžiku, kdy se o obsahu rozhodnutí valné hromady dozvěděl nebo musel dozvědět, bez ohledu na to, zda byla valná hromada svolána v souladu se zákonem nebo stanovami.

d) Promítnutí obecných východisek do poměrů projednávané věci

41. V poměrech projednávané věci začala dovolateli běžet subjektivní lhůta pro uplatnění práva domáhat se vyslovení neplatnosti napadených usnesení v okamžiku, kdy se o napadených usneseních (skutečně) dozvěděl. Vady při svolávání valné hromady tak neměly na počátek běhu lhůty k uplatnění práva domáhat se vyslovení neplatnosti napadených usnesení žádný vliv. Skutečnost, že valná hromada nebyla svolána v souladu se zákonem nebo stanovami, dovolateli totiž nijak nebránila v tom, aby u soudu včas uplatnil návrh na vyslovení neplatnosti napadených usnesení.

42. Vyšel-li tedy v projednávané věci odvolací soud z toho, že subjektivní lhůta pro podání návrhu na vyslovení neplatnosti napadených usnesení počala dovolateli běžet dnem následujícím po dni, kdy se dozvěděl o jejich obsahu (22. 2. 2020), pročež návrh, který dovolatel podal k soudu (až) 21. 5. 2020, je opožděný, je jeho právní posouzení této otázky správné.

43. S ohledem na výsledek řešení první otázky a na to, že dovolatel se o obsahu napadených usnesení dozvěděl dříve, než mu byl doručen zápis z jednání valné hromady, se řešení druhé z dovolatelem formulovaných otázek nemůže projevit v jeho poměrech (není způsobilé přivodit dovolateli příznivější rozhodnutí ve věci).

44. Právní úprava – ve vztahu k počátku subjektivní lhůty – totiž neformalizuje způsob, jímž se osoba, která je oprávněna napadat platnost rozhodnutí valné hromady honebního společenstva, o rozhodnutích dozvěděla (musela dozvědět). Případné vady či neúplnost zápisu z jednání valné

hromady, jenž byl členu honebního společenstva doručen až poté, kdy se o rozhodnutí valné hromady již (jinak) dozvěděl (musel dozvědět), nemohou tuto vědomost zvrátit, a mít tak jakýkoli vliv na počátek běhu subjektivní lhůty. Odkaz dovolatele na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 2908/2010 není – v poměrech projednávané věci – přiléhavý, neboť v oné věci soudy vycházely ze zjištění, podle něhož se navrhovatel o obsahu napadených rozhodnutí valné hromady měl dozvědět až ze zápisu z jejího jednání.

e) Shrnutí

45. Jelikož se dovolateli prostřednictvím uplatněného dovolacího důvodu a jeho obsahového vymezení správnost rozhodnutí odvolacího soudu zpochybnit nepodařilo, Nejvyšší soud dovolání podle § 243d odst. 1 písm. a) o. s. ř. zamítl.